

РЕШЕНИЕ

№ 6210

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5466** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба подадена от Т. Л. М., срещу съдебно решение от 13.01.2022 г. постановено по н.а.х.д. № 8847 по описа за 2021 г. на Софийския районен съд, НО, 131-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-010624/28.05.2021 г., издадено от началник сектор Отдел Пътна полиция /ОПП/ към СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 100/сто/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2/два/ месеца на основание чл.175, ал.1 т.4 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.103 ЗДвП.

В жалбата са изложени доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, както и за допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че фактичката обстановка описана в НП била неясна, което нарушавало правото на защита на наказаното лице. Излагат се и доводи, че от събраните по делото доказателства не се установявало по безспорен начин извършеното нарушение . Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателното постановление. Претендират

се разноси.

Ответникът по касационната жалба не взема становище

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град IV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: На 01.05.2021 година около 00:15 часа в [населено място], лек автомобил марка “БМВ” с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Т. М. се движел по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. На осветен участък в селото,бил спрян патрулен автомобил с цел осъществяване на контрол върху движението по пътищата. В тази връзка, след като забелязал автомобила срещу номер 3, полицаи в 08 РУ-СДВР, подал сигнал със стоп-палка по образец на посочения лек автомобил. Вместо да спре на подадения му от контролните органи сигнал, автомобилът марка “БМВ” с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от касатора подминал полицейския патрул, и увеличил скоростта си на движение. При това полицейските служители подали информация и до ОДЧ на СДВР и последвали лекия автомобил марка “БМВ” с рег. [рег.номер на МПС] , като подали звуков и светлинен сигнал със системите на патрулния автомобил, но автомобилът продължил движението си и в близост до входа на [населено място] визуалният контакт със същия бил изгубен. Полицейският патрул предприел обход на населеното място и малко след това, а именно около 00.55 часа, автомобилът бил забелязан да се движи по [улица], където бил спрян пред № 7. Като водач на автомобила била констатирана Т. Л. М., която пътувала заедно със своя брат. В тази връзка, на касатора е съставен АУАН въз основата, на който е издадено и обжалваното пред СРС НП № 21-4332-010624.

Тази фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства, с оглед което от правна страна съдът приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакуваното наказателно постановление. По съществуто на спора, след преценка на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът е обосновал извод, че извършеното от М. нарушение на чл. 103 от ЗДвП е доказано по безспорен и несъмнен начин.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения:

Нормата на чл. 103 ЗДвП, вменява задължение при подаден сигнал за спиране от контролните органи, водачът на пътно превозно средство да спре плавно в

най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Налице е нормативно уредено задължение за спиране в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания при подаден сигнал от контролните органи от водачът на ППС, което видно от всички събрани по делото доказателства, касаторът безспорно не е изпълнил, поради което обосновано е ангажирана административнонаказателната му отговорност за това нарушение.

Неоснователни се явяват и твърденията на касатора, че в хода на съдебния процес не са ангажирани безспорни доказателства за извършеното от него нарушение на чл. 103 от ЗДвП. Съгласно изричната норма на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В тази връзка следва да се има предвид, че касаторът не е ангажирал, нито посочил доказателства, оборващи тези констатации, поради което и същите правилно са възприети и подведени под съответната правна норма. Показанията на свидетелите Д. и С. потвърждават, че св. С. е писал докладната записка, подписал е АУАН, св. Д. е съставил АУАН, макар и да не си спомнят подробности. По този начин, като са потвърдили подписите си върху акта, потвърждават и изнесеното в него. Не е възможно с оглед изминалия период от време от събитието до разпита им и предвид значителния брой АУАН, които се съставят ежедневно от служители на ПП СДВР за нарушения на територията на [населено място] и околностите, свидетелите да възпроизведат в детайли възприети факти относно фактическа обстановка касаеща период от шест месеца назад. Съдът не дава вяра на показанията на св. М. Г., че заедно с Т. М. не са били спирани със стоп палка, тъй като преди всичко с оглед близките му роднински отношения с жалбоподателката е заинтересован от изхода на спора, а и се разколебават от удостоверените в АУАН обстоятелства, които са били констатирани непосредствено. В случая обстоятелства, с оглед на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, са правилно установени в съдебното производство, въз основа на събраните по делото както гласни, така и писмени доказателства. Противно на доводите на касатора, направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Напълно ясно е на коя точно улица е извършено нарушението и пред кой точно номер. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Обосновано и в съответствие с останалия събран по делото доказателствен материал съдът е кредитирал показанията на разпитаните свидетели в тяхната взаимовръзка и обусловеност и въз основа на личните си възприятия при непосредственото събиране на доказателствата е изградил мнението си относно тяхната достоверност като е изложил мотиви за преценката си. При положение, че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Не са налице разминавания в установените факти по случая, в степен, която да

предизвика отмяна на издадения административно-наказателен акт.

За осъщественият състав на нарушение са наложени предвидените в санкционната норма наказания. Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП се наказва с „лишаване от право за управлява моторно превозно средство" за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лева, водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. На Т. М. за вмененото ѝ нарушение е наложено наказание „Глоба" в размер на 100,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 2 /два/ месеца при съобразяване отегчавачи обстоятелства обуславящи размер над минимума. Правилно е определен размера на наложените санкции, съобразно правилата на чл. 27, ал. 1, ал.2 и ал.3 от ЗАНН и са годни да изпълнят заложената в чл. 12 от ЗАНН цел на закона.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка, настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на касатора не следва да се присъждат разноски. Ответникът по касация не претендира разноски.

Така мотивиран и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 156 от 13.01.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 131-ви състав по НАХД № 8847 по описа за 2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :